инв. № 385

Слънце зайде, мрак по поле пада —
и мрак в пустотата на сърдцето

Тук съм записвал що казваше баба ми

~~Днеска~~ Този ден обесиха баща ѝ тука —
вече забравих кой бѣ годината
~~Днеска, да, точно преди~~ отдавна е, има 7 години —
Други със него що бѣха, сгорѣха,
Се отърваха. Ех, то се разбира!
~~Единъ [illegible] вагабонтъ,~~
~~Отъ как и [illegible] хората~~
Твоя ти дѣдъ, тъй [illegible] ти [illegible]
[illegible]; а тъкъ [illegible] на [illegible] се [illegible];
~~на хаймани на~~
Тереза доде и [illegible] [illegible] [illegible]
Тереза се [illegible]: [illegible] [illegible] [illegible]
Царя ги турил, [illegible] да [illegible].
На хаймани на [illegible]! Да [illegible]?

[illegible] кога? ка ѝ, [illegible], [illegible]?
Царя ти благ е — от какво до вѣк да [illegible]!
Въ как ~~[illegible]~~ той е вся ~~[illegible]~~ [illegible], [illegible]
[illegible] и [illegible] що е се не чува

Други тъй [illegible] [illegible] [illegible]
на [illegible] ~~[illegible]~~ [illegible] надире
„Ало, [illegible] си [illegible] на [illegible],
[illegible] ме [illegible]